

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 80. Alia Censura de Tribus Magdalenis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

Sæcul. XVI oppositas propugnare jubebatur, cui
A. C. 1521. sententiæ tam ipse, quam ejusdem Præ-
 ses morem gesserunt.

§. LXXX.

Alia Censura de tribus Magdalenis.

*Idem initio
tom. 2.*

Aliam insuper censuram reperio, quæ ab eadem Facultate die Sabbati nona Mensis Novembris in majori Aula Collegii Sorbonæ pronunciata, & die prima Decembris in Congregatione apud S. Mathurinum confirmata fuit. Ibi decisum est, nonnisi unicam dari S. Magdalenam. Cum primus omnium S. Gregorius Papa disertis verbis doceret, quod *Peccatrix illa, de qua S. Lucas scribit, eadem omnino persona exsisterit, ac Maria Lazari soror, & Maria Magdalena;* ideo hanc sententiam universalis Latinorum Ecclesia ob summam reverentiam, quam tam sancti ac præclarui Doctoris testimonio debet, omnino amplectendam censuit: Cum vero eadem opinio in sæculo decimo sexto ad examen vocaretur, Jacobus Faber Stapulensis, & Jodocus Clitoveus Anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono tractatum *de tribus, & unica Magdalena* typis ediderunt, quorum lucubrationem Joannes Fischerus Roffensis Episcopus, & Marcus Grandvalius con-

futa-

futarunt: hinc utrinque acris ferrebat Sæc. XVI.
disputatio, his replicantibus, illis con- A.C. 1521.
trario mox responso occurrentibus.
Tandem omnino prævaluit Doctoris Angli sententia, qui nonnisi unicam Magdalenam exstisset tuebatur. Hæc disputatione occasionem Theologicæ Parisiensi Facultati dedit, ut conventu habito declararet, sibi probari sententiam Fischeri docentis, quod Maria Magdalena, Maria Lazari soror, & illa in Evangelio peccatrix non nisi unica mulier exstiterit.

In hac decisione Facultas tam gravibus utebatur verbis, perinde acsi ageretur de opinione, cuius decisio Ecclesiæ summe necessaria foret. *Cum itaque, inquit Facultas, occasione quorumdam opusculorum in lucem editorum, quæ plures esse Magdalenas differuerunt, multæ & gravia oborta suisse noscantur in populo scandala, & consimiliter reliqua etiam instituta, quæ Ecclesiastica sanctiōne longa jam antiquitate recepta in dubium trahi possent, ita ne se habeant, sicut tradit Ecclesia, an secus? quod animarum saluti vel maxime obesset. Nempe, nihil certum aut indubitatum in tota Ecclesia demum relinquetur, si cuique pro suo arbitrio impune liceret hujusmodi traditiones Sandorum Patrum per Ecclesiam receptoras, rejicere aut calumniari. Positis hisce principiis, quæ quidem in se*

Sæcul. XVI. se ipsis verissima sunt, perperam tamen
A.C. 1521. applicata, Facultas declarat, sententiam
 S. Gregorii Magni amplectendam esse, &
 sequendam; licet enim in sacris Evangelio-
 rum textibus ejusdem beatæ Peccatrixis pro
 diversitate statuum ejus varia legantur offi-
 cia, unica tamen sit Maria Magdalena,
 quæ Marthæ soror extitit & peccatrix illa,
 cuius Evangelium meminit; hanc ergo
 sententiam esse tenendam, ut Evangelio Chri-
 sti, & sanctis Doctoribus conformem, &
 Ecclesiæ Catholicæ ritui consonam: scri-
 pta vero adversus hanc sententiam nullaten-
 nus esse toleranda. Nos vero, inquit Fa-
 cultas, censemus inhibendum iis, qui de no-
 stro gremio sunt, ne deinceps eorum quis-
 quam præsumat ad populum, vel dispu-
 tationibus publicis asserere sententiam contra-
 riæ. Postquam ergo Facultas præ-
 claram hanc doctrinam, quæ in se qui-
 dem vera, perperam tamen huc appli-
 cata est, præmisisset, tandem declarat,
 sententiam Sancti Gregorii Magni am-
 plectendam esse ac tenendam nimirum, quod
 (licet in sacris Evangeliorum textibus e-
 jusdem beatæ Peccatrixis pro diversitate sta-
 tum ejus varia legantur officia) unica
 tamen sit Maria Magdalena, quæ Marthæ
 Soror extitit, & Peccatrix illa, cuius con-
 versionem scripsit S. Lucas, hanc enim sen-
 tentiam Evangelio Christi, & sanctis Docto-
 ribus conformem, & Ecclesiæ Catholicæ ri-
 tui

tui consentaneam esse, scripta vero adversus ^{Saccul.} XVI.
hanc opinionem nullatenus toleranda ^{A.C. 1521.} Un-
de omnibus, qui de nostro gremio existunt,
inhibendum, ne deinceps eorum quispiam in
concionibus ad populum, aut disputationi-
bus publicis contrarium asserere praesu-
mat.

Lata hac censura Tillemontius, Bail-
letus, aliquique hanc quæstionem exæctius
discusserunt, ex quibus Dupinus ita
scribit: „ Parisiensis Facultas hodie-
„ dum ab hac opinione recedit, eo po-
„ tissimum nomine, quod nunquam,
„ ejusmodi sententiam ad fidem perti-
„ nere, Ecclesia censuisset, eoquod pa-
„ rum referat, an una vel plures ex hi-
„ sce Sanctis fuerint. „ Ceterum u-
nam ab alia distinquendam esse, tum ex
S. Evangelio, tum ex Ecclesiasticæ an-
tiquitatis testimoniosis facili negotio de-
cidi posse videtur; nam imprimis, Pecca-
trix illa fuit publica meretrix in Naim
urbe, quæ in Evangelio nunquam Mag-
dalena nominatur, nec plusquam uni-
ca vice Christum Dominum confexit,
quando scilicet unxit pedes Jesu, ac
Christus ad illam dixit: *Vade in pacem;*
Ex adverso Maria Magdalena ex Gal-
lilæa, ac nobili ex genere ortum duce-
bat, & postquam a dæmonio, quo possi-
debatur, liberata fuit, continuo Chri-
stum Dominum secuta est. II. Affir-

Hist. Eccles. Tom. XXXIV. K. mari

Sæc. XVI. mari nequit, quod Maria Magdalena
 A.C. 1521. fuerit Lazari soror; hæc enim erat in
 Bethania prope Jerosolymam, ille vero ex Gallilæa venit: ac propterea Evangelistæ semper inter illas distingunt, dum unam appellant Mariam Magdalenam, alteram vero Marthæ sororem, præterea S. Evangelii textus utriusque diversa assignat munia, omnesque antiqui Patres, qui D. Gregorium præcesserant, has tres mulieres discernebant, nec ante Sanctum hunc Pontificem, quin discrimen facerent, Peccatricem fuisse Magdalenam affirmabant; denique numeri sæculi celebriores Scriptores Ecclesiastici tres distinctas fuisse personas censuerunt, ut patet ex Breviariis recentis recognitis, & præcipue in Parisiensi (*).

§. LXXXI.

Ministri a Cardinalibus Romæ Sede vacante nominati.

Priusquam ad novi Pontificis electionem procederetur, omnes Cardinales in unum congregati (exceptis Medicæo

(*) Consule harc in rem doctissimum hujus ævi Criticum P. Honoratum a S. Maria Carmelitam Discalceatum in Tomo I. animadver-
gionum in Regulas Critics.